

ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 71 (2643). П'ЯТНИЦЯ, 15 ЧЕРВНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

БОЙОВИЙ ПОМІЧНИК ПАРТІЇ

Незабаром Ленінській Комуністичній Спілці Молоді України сповниться 60 років. Уособленням вічної молодості Батьківщини, її спрямованості у світле майбутнє є Ленінський комсомол — бойовий помічник і надійний резерв партії комуністів, який пройшов великий шлях, окрасу якого становлять трудові і бойові подвиги.

Ударною працею, відмінним навчанням, успіхами в науково-технічній і художній творчості, вагомими здобутками у труді на полях і фермах зустрічає молодь республіки своє велике й радісне свято. І нам, людям старшого покоління, приємно бачити, що всіма своїми справами комсомол з честю підтверджує право називатися ударним загonom молодих будівників комунізму.

Ще на III з'їзді комсомолу в жовтні 1920 року В. І. Ленін закликав молодь зробити завданням свого життя будівництво комуністичного суспільства, закликав до того, щоб кожного дня в будь-якому селі, в будь-якому місті молодь розв'язувала практично те чи інше завдання спільної праці, нехай найменше, нехай найпростіше. Ці ленінські слова лишалися програмою дій і для сучасної радянської молоді.

Юнаки і дівчата прагнуть трудитися не просто дисципліновано і сумлінно, а працювати на совість, уміло, результативно, красиво, як цього вчить нас Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР тов. Л. І. Брежнєв.

Дорогі мої юні друзі, ком-

сомольці і комсомолки! Молоді робітники, хлібороби, тваринники — всі, чий руки прикрашають землю, роблять життя радянського народу ще кращим, поанкрівшим, щасливішим! Я радий привітати вас із великим і світлим святом — 60-річчям Ленінського комсомолу України, побажати вам великих успіхів у грандіозній справі комуністичного будівництва. Впевнений, що комсомол, тісно згуртований навколо партії, буде і далі йти в перших рядах будівників нового суспільства, виховувати у молоді марксистсько-ленінський світогляд, готовність, волю і вміння будувати комунізм.

О. В. ГІТАЛОВ,
дівчі Герой Соціалістичної Праці, член Президії Верховної Ради СРСР.

Спеціальний випуск «Молодого комунара»
в день урочистого засідання Кіровоградських обкому та міськкому комсомолу, присвяченого 60-річчю Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України.

КОМСОМОЛ... Слово не рідне, близьке всім поколінням радянських людей, 130 мільйонів яких пройшли в комсомолі школу змужніння, класового гарту, школу комунізму. І гідне місце в цьому бойовому загоні належить комсомолу України. Це його ювілей — 60-річчя з дня народження — відзначається через кілька днів. Це його славу історію патхенною, звитяжною працею, творчістю продовжує сьогодні 140-тисячний загін комсомольців орденоносною Кіровоградщини.

Характерно, що на перед'ювілейній хвилі юнаки і дівчата області вступили до починами «60-річчю комсомолу України — план чотирьох років п'ятиріччя», «П'ятирічку — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна!», що комсомольсько-молодіжні ланки взяли шефство над вирощуванням високих урожків кукурудзи і цукрових буряків. І повсюдно соціалістичне змагання за успіхи планів п'ятиріччя очолюють комсомольські організації та їхні комітети. Невтомною працею ми виписали чимало яскравих сторінок у літописі Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Майже 90 тисяч юнаків і дівчат, зайнятих у сфері матеріального виробництва, є активними учасниками Всесоюзного руху «П'ятиріччя ефективності і дості — ентузіазм і творчість молоді!» Кожна комсомольська організація, кожен член ВЛКСМ предметно звітували про внесок у виконання грандіозних планів п'ятиріччя у ході перших двох етапів Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!»

У ці дні близько ста посланців Кіровоградщини споряджують магістральні пі-

МИ—З РОДУ КОРЧАГІНИХ

ку — БМ, 150 чоловік — «Атоммаш», 400 чоловік будуть Усть-Ілімський лісопромисловий комплекс, понад 300 — шахті Донбасу, біля як 400 юнаків і дівчат освоюють газопі і нафтові родовища Тюмені.

З активною участю комсомолу області за останнє десятиріччя введено в дію Світловодський завод чистих металів, Побузький пікелевий, Кіровоградський чавунолварний завод, збудовано залізницю Долинка — Помічна, закінчено реконструкцію Салківського й Перегонівського цукрозаводів, нині будують корпус магнітних пускачів Олександрійського електромеханічного. Більшість цих важливих об'єктів п'ятирічок посила горді ім'я — ударна комсомольська будова.

325 комсомольсько-молодіжних колективів успішно виконали завдання чотирьох років десятиріччя п'ятиріччя. 2483 молодих виробничиків сьогодні очолюють соціалістичне змагання під девізом «П'ятирічку — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна!»

ТОРІК хлібороби області застали в засіки Батьківщини рекордну кількість зерна — 1 мільйон 410 тисяч тонн. Кожна четверта тонна — комсомольська! Прикладі ударної праці учасників змагання за дострокове виконання десятиріччя п'ятиріччя багато. Так, комсомольсько-молодіжні ланка колгоспу імені Леніна Долинського району, очолювана Л. Шкаруною, на 150 гектарах вирости-

ла по 75 центнерів зерна кукурудзи, за що її відзначили призом ЦК ЛКСМ України «Золотий качан». Цього року, готуючись рідно зустріти 60-річчя комсомолу республіки та по-спільному вболівати за долю врожаю-79, молоді механізатори Бобринецького району виступили з ініціативою «В рік 60-річчя комсомолу України польовим роботам — високі техніки і якості!» У результаті комсомольського шефства тисячі гектарів посівів добре доглянуто і напередок посушливому літу.

КОМСОМОЛЬСЬКО — МОЛОДІЖНІ бригади передових господарств області виступили засівачами руху за ефективне використання техніки. Вони заклали змагання за подорожжя амортизаційного строку її служби в півтора рази. За час дії комсомольської ініціативи в області зекономлено понад 7 мільйонів карбованців.

«Час, вперед!» Цей лозунг загальною літературою написаний сьогодні на прапорі учасників соціалістичного змагання молодих трудівників. Як керівництво до дії сприйняли вони рядки з постанови ЦК КПРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи»: «Необхідно розвивати патріотичний рух «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молоді!» Підвищувати роль Ленінського заліку, в комплексному розв'язанні завдань комуністичного виховання молоді». Швидше, добровільніше працювати прагнуть ком-

сомольці Кіровоградщини, приміжуючи свій внесок у Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Комсомол... Бойовий помічник партії в усіх її справах головний її резерв, єдина організація, якій довірено рекомендувати кращих вихованців у ряди КПРС. Тільки по нашій області сім із десяти тих, що вступають шорочу в її ряди, мають комсомольську рекомендацію. Біля витоків активної життєвої позиції комсомольців стоять комуністи. Нині в комсомольських організаціях заводи, фабрики, будов, колгоспів, радгоспів області працюють понад три тисячі кандидатів і членів партії. Це — авторитетний загін організаторів і вихователів молоді на революційних, бойових і трудових традиціях нашого народу.

Комсомол... Це — один з найкращих пам'ятників В. І. Леніна. Ми не тільки діти і бойовий загін ВЛКСМ — комсомол України — святкуватиме свій ювілей. 60 ювілейних літ пройшов він, на його ґрунті — три урядові нагороди. Змужнів, загартувався комсомол республіки на фронтах громадянської та Великої Вітчизняної воєн, у роки колективізації та індустріалізації країни, на будовах п'ятирічок. Але незмінно лишається молодим. Поєдено й відповідало перебувати в його лавах. У праці на найважливіших ділянках народного господарства, в навчанні комсомольців і неспівана молоді Кіровоградщини конкретними ділами стверджують єдині ідеали і прагнення усіх поколінь радянських людей, патхенно втілювати життя рішення XXV з'їзду КПРС.

О. СІЧКО,
перший секретар обкому комсомолу.

Комсомол Єлисаветградщини. День 1-й

Календар стрімко наближає нас до шістдесятиріччя комсомолу України. Ми йдемо до цієї дати гордо, заслужено пишаючись величезним вкладом комсомолу республіки в досягнення соціалістичного будівництва.

Та ні сьогодні, ні пізніше товаришів не відорвуть від сучасності якого подиху революції, не приглушать полум'я тих дій, овіяних славою наших ровесників.

ВОГНЕННИМИ ВЕРСТВАМИ

Як відомо, В. І. Ленін ще 1916 року в одній зі своїх робіт висловився за створення масової політичної організації пролетарської молоді.

Меншовики, есери, бундівці, анархісти, українські буржуазні націоналісти, монархісти і представники інших партій, що існували в Єлисаветграді після Лютневої революції, теж прагнули схилити молодь на свій бік.

Спільним у діяльності цих партій було те, що вони гальмували пробудження революційної свідомості трудящої молоді. Треба вчинити, брати участь у відродженні національної культури, а не займатися політикою — уперто повчали буржуазні ідеології. Зовсім іншу мету ставили більшовики.

Наприкінці 1917 року Єлисаветградська профспілка швейників відкрила на розі вулиць Двірцевої (нині імені Леніна) і Театральної клуб. Він займав ліве крило одноповерхового приміщення (нині в ньому знаходиться Палац піонерів і школярів). Тут часто влаштовували збори, де виступали меншовики та бундівці, яких було на той час у Єлисаветграді чимало. І все ж саме тут на початку 1918 року виникла група прогресивно настроєних молодих робітників.

У лютому 1918 року ця група організує з постійних відвідувачів клубу партію молодих комуністів.

Та першу спробу створити молодіжну спілку було перервано окупацією Єлисаветградщини кайзерівцями. Згодом владу захопили петлюрівці. І лише з приходом Червоної Армії в Єлисаветграді остаточно встановилася Радянська влада.

Як тільки в місті було створено ревком і міський комуністичний партійний комітет, члени партії молодих комуністів звернулися до секретаря міської партійної організації Йосипа Могилевського з проханням виділити для Спілки робітничо-селянської молоді приміщення. Ним став будинок колишньої гімназії.

Щоб посилити свій вплив на створення Спілки молоді, комуністи направили для роботи в ній кількох членів партії: Наумова, Мінського, Карецького. Так весною 1919 року в Єлисаветграді сформувалася соціалістична Спілка робітничо-селянської молоді.

Серед перших членів РКМ були Ольга Ярецька, Віра Ярецька, Надія Островська, Леснід Степанов, Надія Белозерова...

Вже в липні 1919 року єлисаветградці поїхали на Перший Всеукраїнський з'їзд соціалістичної молоді до Києва двох делегатів — Наумова і Карецького.

Чим же займалися єлисаветградські комсомольці двадцятих років? Усі вони входили до частини особливого призначення, поповнювали лави Червоної Армії, охороняли телеграф, вокзал, пошту, склади. А вечорами в комсомольському клубі йшли суперечки про майбутнє комуністичне суспільство, про релігію, про те, чи має право комсомалець одружуватися і т. п.

Пам'ятною сторінкою в історії комсомолу Єлисаветградщини була боротьба з бандами Григор'єва в травні 1919 року. Юнаки воювали, дівчата збирали патрони, перев'язували поранених, заміняли вбитих товаришів. У цих боях загинули майже всі перші комсомольці.

Під час окупації Єлисаветграда денікінцями влітку 1919 року молоді разом з комуністами пішли в підпілля. В ті дні на парканях, будинках часто появлялися листівки.

Після визволення міста від білогвардійців повітком комсомолу розмістився в особняку на Двірцевій, клуб — у будинку поміщиці Іларіонової на вулиці Великій Перспективній (нині Карла Маркса). Тут перед молоддю міста виступала з доповіддю про завдання комсомолу у зв'язку з міжнародним становищем країни О. Коллонтай.

Визначна подія в житті комсомолу Єлисаветградщини — перша губернська конференція, що відбулася в Миколаєві. Серед делегатів були Наумов, Мінський, Людмила, Голота, Степанов, Плавський, Сров. Усього дванадцять чоловік.

Весь 1920 і 1921 рік виникали комосередки в селах. Єлисаветградці посилали їм на допомогу своїх інструкторів. З ризиком для життя проводили в них агітаційну роботу, чого гинули в нерівній боротьбі, але осередки жили і діяли.

Г. ЧМІГА,
ветеран комсомолу.

ВОНИ ОЧОЛЮЮТЬ ПЕРВИННІ

«Нас тоді була жменька, — розповідає Миколай Сеїридович Загородній, один із перших секретарів комсомольського осередку в колгоспі «Іскра». — Село наше належало до Кам'янського району, на пленуми ходили пішки. Вирішували пи-

тання про покращення роботи в сільбуди, про хату-читальню, про боротьбу з ворогами Радянської влади. Нолгосп у той час ледве спинався на ноги, наче немовля, зігріте теплом матері. Нашою матір'ю завжди була і є Комуністична партія».

ВИБІР

КОЛИ в райкомі ЛКСМУ Станіслав Добросольському запропонували очолити комітет комсомолу колгоспу, він погодився, бо в армії був комсоргом, закінчив з успіхом вечірню школу і взагалі до душі була хлопчеська робота з молоддю. То було в березні 1974-го. Комсомольська організація налічувала 64 членів ВЛКСМ. Нині вона зросла до 106 чоловік, складається з трьох відділків: організацій і чотирих комсомольських груп. Життя її різноманітне, цікаве. Звісно, зробити його таким було не просто й не легко.

...І досі пам'ятає Станіслав засідання бюро райкому комсомолу, де йому добре «намилили шию» за те, що було зазначено шефство над Бірківською середньою школою. Повернувшись в колгосп, скликав членів комітету, розповів про все. Тепер у розпорядженні юних жителів села трактори і ґрунтообробні знаряддя, вони самі обробляють своє більш як 20-гектарне поле, лише сіяті допомагають їм механізатори колгоспу. Молоді трактористи часто відвідують школу, під їхнім керівництвом старшокласники набувають практичних навичок водіння трактора.

Або таке. Кілька років підтримував футбольна команда господарства посідає одне з призових місць. А торік раптом розпелася. Команда випустила це з поля зору. Аж тут — районна нарада інструкторів по спорту, комсоргів, тренерів. Не встиг Станіслав зайти до залу, як голова районного спорткомітету попередив: — Виступиш, Славо. Розкажеш про успіхи своїх спортсменів.

«Напів раків» тоді комсомольський секретар, що й казати. Але він пообіцяв, що команда футболістів поверне собі колишню славу. І ось нинішньої весни відбулися районні змагання з нагоди відкриття футбольного сезону. Серед 12 команд футболісти колгоспу «Іскра» вибороли третє місце. Тепер господарство виставляє свої команди на змагання з усіх видів спорту.

НІНІ нова проблема не дає спокою Станіславу. Молоді в колгоспі багато, в культурне дозвілля їм цікавим не назвеш. Лише духовий оркестр добре працює. Гуртків художньої самодіяльності не існує. Причини проста — немає художніх керівників. Своєї не спромоглися вивчити, а приїжджі доско не затримуються. Біс про це розмову Добросольський і на засіданні парткому, і на засіданні правління. Іздив не давно в Олександрійське культосвітнє училище, просив дирекцію, щоб направили до них у колгосп кількох цюгорічних випускників — гарантував їм найкращі умови роботи. І небезпідставно.

Зросла комсомольська організація, зріс як батожок і Станіслав Добросольський. У лютому нинішнього року його обрали заступником голови колгоспу по роботі з молоддю. І з редістю розповідає він тепер про своїх ровесників, які теж зросли, виховалися у комсомолі і визначилися у житті: Анатолій Гетьманець закінчив Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування і працює в колгоспі інженером, Віктор Тараненко — головний інженер, Василь Галушка заочно здобуває освіту в технікумі механізації сільського господарства, його призначили помічником бригадира тракторної бригади, Анатолій Атамас та Анатолій Сеєрдов навчаються заочно. З Іваном Страхом, який став уже завідувачим гаражем, Станіслав тепер зустрічається на партійних зборах — комсомольська організація рекомендувала його в члени КПРС.

І взагалі в господарстві переважають більшість спеціалістів — молоді. Три агрономи — комсомольці, в дитячих садках майже всі вихователі — люди комсомольського віку. А це накладає великий обов'язок на правління, членом якого є й Станіслав. Передусім треба дбати про житло для молодих сімей, бо давно минули ті часи, коли заохані задовольнялися «хатами з лободы».

Скільки було радес-

ті, — розповідає Станіслав, — в Ольги Гресь та Анатолія Матірнього, коли їм у день весілля вручили ключі від квартири! Але кількість молодих сімей збільшується швидше, ніж житлова площа в колгоспі. Тому забудуємо вулицю Молодіжну. Простори квартири отримують у кредит на кілька років сім'ї механізаторів, доярок, шоферів. Подіє колгосп допомогу й тим, хто споруджує собі житло самостійно.

Справи, справи, справи... Щодня з ранку і до вечора. Дружина інколи трохи сердиться.

А Станіслав усміхається, горляючи сльозами: «Неспокійна у твого батька, Сашко, посада. Розумієш, така неспокійна... Знає ж бо й Галина, скільки у нього тих обов'язків: два скликання підтримки депутатів, голова постійної комісії у справах молоді при райвиконкомі, член комісії по громадському харчуванню і побуту у себе в колгоспі...»

А найбільше часу забирас безпосереднє спілкування з молоддю. Відбулися сьогодні партійні збори — відразу ж після них і комсомольські.

А ще — рейди, перевірки, індивідуальні бесіди, пленуми райкому, обкому комсомолу, наради...

Є путівка в Болгарію за рахунок господарства. Номі її дати? Члени комітету вирішили: кращому електрику Гриші Скороходу. Журистську — членів ВЛКСМ Петру Перепелиці, теж одному з найактивніших молодих колгоспників. Улаштували триденну екскурсію в Київ — Станіслав керівним групи...

Справи, справи, справи... Скільки їх у ватажках молоді! Та безліч. Великих і малих, і кожну по-своєму важливу. Для розв'язання їх він знаходить час. Така, як кожну, доля комсомольського ватажка. Але Станіслав на неї не сваржиться — роботу свою дуже любить.

Р. МАРЧЕНКО.

Колгосп «Іскра»,
Олександрійський район.

ІЗНОВУ НОВИЙ УСПІХ У ЧЛЕНІВ БРИГАДИ ДРУЖАРІВ МИХАИЛА ПІДГОРНІВ З ЦЕХУ № 2 ОЛЕКСАНДРИНСЬКОГО І ФАБРИКИ ДІАГРАМНИХ ПАПЕРІВ — ВІНПРЕДПРИШІ З ПОЧАТКУ РОКУ РОБОЧИЙ ГРАФІК НА 42 ДНІ. МОЛОДІ РОБІТНИКИ МАЮТЬ НА СВОМУ РАХУНКУ ВІЗЬМІ ЯК 800 ТИСЯЧ КВАДРАТНИХ МЕТРІВ ДІАГРАМНОЇ ЗАВДАНИЙ.

Фото В. ГРИБА.

НАМ, конструкторам, службовий обов'язок вельми бути мрійниками, рухати науково-технічний прогрес. Скажімо, мої колеги Володимир Мазурик та Євген Шинкевич працюють над створенням нової пневматичної оковчаної сівалки. Випуск її планується почати наступної п'ятирічки. Сьогодні ще важко говорити про економічний ефект від її експлуатації. Однак городники добре знають, як багато важить механізація

ЕФЕКТ ПРОЕКТУ

сіва та обробітку помідорів, огірків, капусти, баклажанів...

Комсомольці і молоді нашого відділу беруть активну участь у традиційних щорічних конкурсах на кращу розробку по створенню посівних машин, агрегатів, вузлів, технологічних процесів, пристосувань, удосконалення машин, що нині у виробництві. В числі пе-

реможців цих конкурсів поряд з досвідченими конструкторами сільськогосподарської техніки є й молоді науковці — Володимир Мазурик, Анатолій Теперенко, Наталка Ларичкіна та інші.

У нашому відділі проектування сіялок для висіву пророслих культур майже півсотні конструкторів — молоді. І ми роз-

в'язуємо досить серйозні технічні проблеми. Нині, наприклад, закінчуємо роботу над створенням нової своєчасної сівалки СО-4.4.

Перші десять зразків нової сівалки зійдуть з конвеєра підприємства цього року. Чим цікава ця конструкція? Нова сівалка універсальна, вона замінить три попередні модифікації, матиме спеціаль-

ні пристосування для висіву дрібного насіння лікарських рослин. Це дасть змогу поставити вирощування потрібних медичних трав, рослин на промислову основу. Ефект від такого нововведення очевидний.

Про цікаві проекти молодих конструкторів нашого відділу можна розповідати багато. Варт було б згадати і про роботу Світлани Шиманської, Ірини Чергушової, Людмили Місчан, Сергія Ковален-

ка, Наталки Машиної. Молоді конструктори прагнуть удосконалення своєї професійної майстерності, успішно виконують особисті комплексні плани «Вчимося комунізму» — будемо комуністами. Та про що б не вважалося, питання підвищення ефективності і якості роботи — в центрі нашої уваги.

О. МАЦІНА,
конструктор, член комітету комсомолу Кіровоградського ГСНБ.

ШКОЛА КОМСОРГА

НАОДИНЦІ
З СОБОЮ

УДОВА дівчина Надя Лихоліт. Мені, як комсомольському секретареві, доводиться мати справу з багатьма юнаками і дівчатами нашого колгоспу. Інколи просто дивуєшся: до чого ж різні у них характері! Один товариш увесь на поверхні: навіть найпотемніші почуття відбиваються у нього на обличчі. Другий і не віміє чогось, а прагне показати, що він у тій чи іншій справі неперевершений майстер. А третій — айсберг. Тільки частина його на поверхні. Саме такий характер у Наді Лихоліт. Працює вона у нас вихователем дитячого садка. Вміру старанна, в міру активна. А чи задовольняє її така життєва позиція? В щирій розмові з'ясувалося: ні! Дівчина має чимало нахилів: чудово співає, декламує... Стає учасницею художньої самодіяльності. Взявши прекрасно грає смуглярню, нині беззмінна учасниця концертних колгоспних аматорів сцени.

Наодинці мені стає прикро, молоді у нас близько двохсот чоловік. А ми до кожного юнака і дівчини ми, як і всі комсомольці, підходимо так, як до Наді? Відверто кажучи, не до кожного. Наодинці з собою легше знати собі вправданість. Та якийсь внутрішній голос не дає споккою. Дуже хотілося, щоб наша комсомольська організація стала кращою в районі. Адже господарство — передове, на нього рівняється багато колгоспів району, області. Молоді у цьому роботять. Ось хоч би Віктор Ісупов. Нещодавно повернувся хлопця з армії, а вже один із кращих шоферів, торік на перевезенні буряків виїхав у числі перших по колгоспу. Доярки Валентина Гуса і Галина Стеценко одержали від корови близько чотирьох тисяч кілограмів молока.

ХТО З НАС, ватажків молоді, не міє про те, щоб комсомольська організація стала дружною сім'єю, щоб вона працювала, як добре налагоджений механізм. Аби досягти цього, особисто мені потрібен був час, багато часу. І він повнівся, коли мене призначили заступником голови колгоспу по роботі з молоддю. Почали з найпростішого і, мабуть, з найпотрібнішого — з упорядкування комсомольського обліку. Чітко спланували роботу комітету комсомолу, конкретно визначили обов'язки кожного його члена.

Синку відверто: робота комсомольської організації пішла живіше. Я і мої товариші по комсомолу дали від самозаблювання, ми добре бачимо наші успіхи і недоробки. Успіхам радіємо, а недоробки прагнемо усувати. Налагодили роботу гуртків художньої самодіяльності. Його жтоє скаже, що веселіше, мовляв, діло співати й танцювати, а якщо з цим не погоджуєшся. Що може краще подружити

юнаків і дівчат, згуртувати їх у колектив, як не участь у хорі, в танцювальному гуртку, у спільній поїздці в складі художньої агібригади! Сьогодні їх подружжя і шени, а завтра ця дружба допоможе їм у роботі на фермі, в полі. Важливо, що першорядне завдання комсомольського секретаря і комітету — згуртувати справний колектив, здатний виконувати будь-які завдання.

Нині у нас працюють танцювальний і хороши гуртки, агібригада. Душею колективних аматорів сцени стає Володимир Жорновий, Тетяна Кіндиченко, Надя Лихоліт, Тетяна Іванова та багато інших. Не рідше одного разу на місяць у нас відбуваються молодіжні вечори. На один з них «Юність моя комсомольська» ми запросили ветерана праці Романа Іпатчинича Жорнового, першопосілля Анатолія Тимофійовича Сердюка, Героя Соціалістичної Праці Віктора Степановича Андріяша, голову колгоспу Василя Васильовича Бабенка. Їх палкі, сповнені любові до рідних полів, своєї господарства, Батьківщини виступи дивили добрий слід у серці кожного присутнього на вечорі.

ТРАПЛЯЄТЬСЯ так, і мені про це не раз доводилося чути, що в деяких господарствах юнакам і юнкам не відводять того місця, яке вони заслуговують. Снажимо, сити доручають лише дисципліни механізаторам із солідним стажем, не помічаючи того, що молоді вже давно стали досвідченими. Кращу техніку — теж досвідченими. Я не протиставляю покоління, а просто хочу підкреслити, що енергія і палке бажання комсомольців працювати на славу завжди компенсують «недоробки» їхнього віку. Адже довели наш хлопці, що можуть працювати не гірше, а навіть краще від інших. Тому й техніку їм довіряють хороше. Валентин Молодцов, наприклад, водить потужний трактор Т-150, хороши машини у шоферів Миколи Туренка, Станіслава Залужного, Валерія Мураго та багатьох інших.

Одним з найважливіших наших завдань є організація соціалістичного змагання серед молодих механізаторів і тваринників. І саме тут, на жаль, у нас значні упущення. Змагання ведеться окремі механізатори і тваринники викликають на трудове суперництво своїх товаришів, комітет комсомолу регулярно підбиває підсумки, вручає переможцям випли, готує грамоти. Все наче, як у людей. Але наодинці з собою можна призначити, що таке ведення соціалістичного змагання мене не задовольняє. Во не завжди справляює виховна функція трудового суперництва, слабо впроваджується досвід передовців, поруш іменитих працюють ще відстають.

На порядку денному стоїть і питання організації комсомольсько-молодіжних колективів. Найлегше, звичайно, визначити групу молодих людей і оголосити її комсомольсько-молодіжним колективом. Та це був би формалізм, якого не терпить комсомольська робота. Важливо, щоб у членів такого колективу були спільні не тільки виробничі інтереси, а й захоплення, улюблення і таке інше. Все це ми враховуємо і створюємо нині комсомольсько-молодіжний колектив на базі тракторної бригади Героя Соціалістичної Праці Миколи Ісуповича Церця. Це буде наша перша ластівка. Ідентуємо створення кількох молодіжних колективів механізаторів і тваринників, що допоможе нам добиватися кращих трудових успіхів.

Н. ОЖОГА,
заступник голови колгоспу «Росія» по роботі з молоддю.
Новоукраїнський район.

ЗАМОВЛЕННЯ
ОЛІМПІАДИ-80

«Замовленням Олімпіади-80 — комсомольську гарантію!» — під таким девізом працюють нині юнаки і дівчата Кіровоградського заводу радіовиробів.

З невіз підприємства виходять пересувні телевізійні станції з магнітним відеозаписом. Кожна — відмінної якості. В першу чергу їх направили у міста, де проходять турніри Олімпіади-80.

Безпосередніми учасниками роботи по випуску телевізійних станцій є члени комсомольсько-молодіжної бригади регулювальників Володимира Рибченка. Цей колектив ретельно провело виконання соціалістичних зобов'язань, узятих на честь 60-річчя ЛКСМУ.

НА ЗНІМКАХ: УГОРІ —
ГРУПА МОЛОДИХ КОН-
СТРУКТОРІВ: ВПІЗУ —
ВИПРОБУВАННЯ НОВОЇ
ПЕРЕСУВНОЇ КОНТРОЛЬ-
НОЇ ТЕЛЕСТАНЦІЇ.
Фото В. ГРИБА.

Мільйони юнаків і дівчат показують зразки мужності, стійкості, вірності ідеалам Жовтня. З великим ентузіазмом вони працюють усюди, де проходить фронт комуністичного будівництва, активно борються за виконання напружених планів розвитку країни.

Л. І. Брежнєв.

ЦЕ І НАША
З ТОБОЮ
БІОГРАФІЯ

БУДОВАМИ десятої п'ятирічки називають шахти «Довжанська-Капітальна», «Нагольчанська» № 1-2, «Суходольська-Східна»... Спорудження їх — справа рук молодих, зовязаних, роботящих.

За кілька днів до м. Андріївки, що у Ворошиловградській області, вирушить комсомольсько-молодіжний загін імені 60-річчя комсомолу України. Йому будувати вугільний велетенський Донбасу — шахту «Нагольчанська» № 1-2, проєктна потужність якої — три мільйони тонн вугля на рік.

«Прошу комітет ЛКСМУ направити мене на будівництво шахти в складі ударного загону імені 60-річчя комсомолу України», — пишуть сотні добровольців, що збираються сьогодні в дорогу. Такі заяви подали тракторист колгоспу імені Фрунзе Компанієвського району Григорій Вареник, робітниця Кіровоградського заводу будівельних матеріалів № 1 Олена Губська і Тетяна Галузіна (зо-

ни наймолодші члени загону), молода робітниця сім'я — Віктор і Наталка Лисицини, слюсар-інструментальник Борис Видиш і кухарка Лідія Суконько... Про імена, задуми, свій настрій перед від'їздом розповідають вони самі.

Борис Видиш:
— Зовсім недавно я повернувся з армії в рідне село Ціліне, що в Олександрівському районі. Не роздумуючи, вирішив стати членом ударного комсомольсько-молодіжного загону, що виїздить на будівництво шахти в Донбасі. Во прекрасно розумію, що з кожним днем зростає потреба нашої країни в донецькому вугіллі. А вже без нього не працюватиме ні енергетик, ні ткацький, ні металург. Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по розвитку вугільної промисловості Донецького басейну в 1976—1980 роках» визначила завдання — довести видобуток вугля в 1980 році до 200 мільйонів тонн, три мільйони з яких даватиме шахта «Нагольчанська» № 1-2. Іду на це, щоб знайти лег-

шу роботу, — такої не буде під. Відчуваю, що там, на шахті, зможу принести людям більше користі, менше там чекають.

Розповідь Бориса продовжує Лідія Суконько, його наречена:

— З Борисом ми знайомі давно. Родом з одного села, ходили разом до школи. Поки він служив в армії, я закінчила Кіровоградське кулінарне училище. Звичайно, можна було б зостатися працювати десь ближче до дому. Та пропозицію Бориса прийняла. Бо на будівництві нової шахти роботи вистачить не тільки чоловікам. Там знадобляться й наші жіночі руки.

Олена Губська:

— Якби я сказала, що мій торішній провал на екзаменах до педагогічного інституту не вразив мене, то була б неправда. Я не переживала, звичайно. Не повернувшись додому, соромно було перед батьками і товаришами. Думала: попрацюю рік, а там знову вступити. Вступити маєш на завод будівельних матеріалів укладальницею керамічних плиток. Жила в гуртожитку. Дівчата в кімнаті підібралися

хороші, відразу появилася нові подружки. Особливо здружилася з Тетяною Галузіною. Минали дні, місяці. Все частіше замислювалася над своїм життям. Коли довідалася, що формується обласний комсомольський загін, який поїде на будівництво шахти у Ворошиловградській області, без вагання поділила заяву. Така підтримка мене. Поїдемо разом.

Вугілля — то хліб промисловості, то тепло, світло. І нести його людям — велика честь нам, комсомольцям.

Тетяна Галузіна:

— Розумію, що труднощі будуть неважкі. Та ми не боїмося їх. Бо ми з племені Павки Корчагіна, Зої Космодем'янської, Валентини Галаганової...

ЧОТИРИ коротких інтерв'ю. За ними — чотири молоді долі, чотири біографії. В усіх вона тільки починається. І починається по-особливому — на спорудженні важливого об'єкта п'ятирічки. Ідуть юнаки і дівчата у своє довгострокове відраження (а може, й навзаєм) з почуттям відповідальності перед партією, країною, комсомолом. Вони добре розуміють: не обійдеться без труднощів. Та це їх не лякає. Адже попереду неодмінно будуть трудові перемоги, що стануть яскравими рядками в біографії комсомолу України.

Інтерв'ю взяла
Т. БОРИСОВА.

● ВСІ НА КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
СУБОТНИК!

БУДУТЬ РЕКОРДИ

Понад п'ятдесят юнаків і дівчат кіровоградського заводу «Цукрогідро-маш» візьмуть участь у комуністичному суботнику, присвяченому 60-річчю квітень Ленінського комсомолу України. Більшість молодих робітників працюватиме на робочих місцях. Слюсар Іван Донець, його товариш Микола Хоменко та інші вже сьогодні готові показати зразки високопродуктивної праці. Вони

оглянули свій інструмент, приїхали в порядок робочі місця. Частина юнаків і дівчат лагодитиме лінійні, очистити повітря в ліверному цеху, буде зайнята на інших роботах.

Під час суботника молоді заводу заробить близько 400 карбованців, які перерахують до фонду миру.

О. БУЛАТОВ,
головний технолог заводу «Цукрогідро-маш».

СЛОВО З ДІЛОМ
НЕ РОЗХОДИТЬСЯ

На честь 60-річчя комсомолу України 70 старшокласників Кіровоградської області, Долинського району під час п'ятої, трудової чверті будуть зайняті на фермах міського колгоспу імені Леніна.

У травні минулого року на зборах комсомольської організації школи ми вирішили в дні літніх канікул непрацювати біля своїх батьків-тваринників, безпосередньо на їхніх робочих місцях. Ми розлашували корми, доглядали телят, доїли корів.

Нині юні помішники знову появилася на колгосп-

них тваринницьких фермах. Наші спеціалізовані загони табору праці і відпочинку «Юність» виконують різні роботи: одні доглядають велику рогату худобу, інші працюють разом з операторами свинокомплексу.

За два місяці закін. «Корчагінець» надоїть понад 280 тонн молока.

Дорослі довіряють нам, бо те, що ми обіцяємо, завжди виконуємо.

Т. ОСИПОВА,
секретар комітету комсомолу школи.

Смарагдове полум'я садів кипить в урочистій тиші світанку. Молодий червень, піднявши голубі вітрила літа, лине зраділою землемо. Щасливість осяє село, дивується красі своїй.

Тільки обеліски нагадують живим про ті злихрешні дні, коли гула й папала земля. Тільки мати солдата, стомлена довгим чеканням, стоїть на ганку білої хати і скорботно вдихається в зачаровані розвидні — там, десь далеко від рідного дому, кинувся в полум'я війни її дорогий син. І не повернувся. Як і сотні, тисячі його бойових побратимів. Усі йшли вогненними дорогами до Травня 1945-го. А з ними і спартаківці Красногір'я, біографії яких золотими літерами вписано в літопис історії комсомолу Кіровоградщини.

ЕКСКУРСІЯ починається від цієї зеленої діброви, за якою біліє хата Люби Римар, комсомольського ватажка молодих підпільників Красногір'я. Володимир Романович Тиховський, один із тих спартаківців, які лишилися живими, розповідає школярам із Черкащини:

— Цією стежкою Михайло Грозовий і Михайло Самчишин несли зброю партизанам «Південного», яку ми зібрали на полі бою ще влітку сорок першого. А ось там засіли жандарми і поліцаї, оточивши хату Люби. Її скопили першою. А потім — і всіх членів штабу «Спартак». Повезли до лісу, розстріляли і спалили під навісом.

Стоїть перед Володимиром Романовичем білявий хлопчик і перепитує:

— А я читав у журналі, що Олімпіада Ястремська була зв'язковою у партизанів. Кажуть, вона до самого коменданта в Голованівськ ходила, щоб дізнатися, що діється там, на фронті.

— Просто перехитрила тих херців. Вона їм співала, потім увімкнула радіоприймач. У

цей час Москва передавала повідомлення Радінформбюро. А в садку під вікном сиділи Люба Волошук і Люба Римар — усе, що чули, записували. Потім випускали листівки...

Учні прямують у село, до хати Єлизавети Фурман.

— Тут напередодні 7 листопада 1942 року юнаки і дівчата зібралися на свої комсомольські збори і створили підпільну організацію «Спартак»...

За якусь годину-другу всього не згадаєш. Тиховський розповідає школярам, як спартаківці звільнили бранців, котрих фашисти везли в рабство до Німеччини, як помстилися запродавцеві Музиці. Хтось навіть засміявся в гурті екскурсантів, коли Володимир Романович згадав про операцію «Мед».

— Повні бідони звезли поліцаї з дядківських пасік. Мали відправляти в Голованівськ. А хлопці на чолі з Михайлом Грозовим пробралися у хлів, де стояли ті бідони, і поналивали в них гасу...

Тільки поїхали черкащани, а тут біля сільського клубу поз'явилася ще два автобуси — прибули учні профтехучилищ

САЛЮТ — „СПАРТАКУ“!

Кіровограда. Їх зустріла Г. А. Дабіжа, яка теж була в організації «Спартак». У неї свій маршрут з екскурсантами — від того поля, де влітку сорок першого загинув Герой Радянського Союзу Геннадій Мікелей.

— До останнього снаряда відбивався відважний майор, сам підпалював фашистські танки, аж поки ворожа куля не скосила його. Ось із кого брали приклад мої друзі-спартаківці...

Наступного дня гостей зустрічали К. А. Дабіжа, Г. А. Безверхній. Вели молодих хліборобів, робітників, старшокласників, що прийшли з Ульяновського району, до хати командира бойової групи «Спартак» Михайла Грозового.

— Тут збирався загін, котрий поспішав на залізничне полотно, щоб зупинити ешелони з хлібом і цукром...

І так майже щодня. Красногірка зустрічає гостей, Красногірка, яка пам'ятає своїх синів і дочок, учить нас мужності і вірності Вітчизні.

ЩЕ Й ВОСЬМИ місяців не минуло відтоді, як у селі відкрили музей підпільної ком-

сомольської організації «Спартак», а в ньому вже побувало понад 6500 відвідувачів. 143 делегації зустрічали колишні спартаківці, комсомольські активісти села.

Зажурена мати виходить із цього будинку. Замислені й схвилювані ступають на поріг майбутні воїни. А сільською вулицею крокує загін юних лєнінців. Зупинилися біля обеліска.

— Салют — «Спартаку»! І аж за околицю Красногірки чути їхню пісню:

Мы шли под грохот канонады,
Мы смерти смотрели в лицо.
Вперед продвигались отряды
Спартакосцев, смелых бойцов...

Від тієї пісні у людей спадає смуток. Бо назустріч їм ішли діти — радісні, щасливі. Заради їхніх сонячних днів віддали життя юні герої Красногірки.

СЛАВИТЬ Вітчизна своїх героїв. У нашій пам'яті, в наших серцях навки їхні імена. Олександр Матросов і Зоя

Космодем'янська, Іван Кожедуб і Олег Кошовий... Більш як 7 мільйонів чоловіків за подвиги на фронтах Великої

Вітчизняної війни нагороджено орденами і медалями, понад 11 тисяч удостоєно звання Героя Радянського Союзу. І серед них наші славні земляки, вихованці комсомолу Кіровоградщини — Архип Манітін і Петро Велигін, Іван Індик і Василь Колісниченко, Василь Галушкін і Григорій Куроп'ятников. Урядовими нагородами відзначено й героїв «Спартак».

Живі й мертві, мертві й живі — вони всі перед нами. З доброзичливою усмішкою і золотом орденів на святковій демонстрації. Із суворим мовчанням і закличним порухом велетня на п'єдесталах — тільки вперед, тільки до переможної зорі зовуть і ведуть за собою. Йдуть вони, комсомольці 40-х, у наших непахитих лазах. Першими! Слава їхня не загасла — світить і зорить нам у дорозі, яку ми вибрали на все життя.

М. ШЕВЧУК.

с. Красногірка, Голованівський район.

ДИПТИХ

Від Боярки до БАМу — літа,
А до космосу — певно, епохи.
Тільки юності світла мета
У єдине спресовує роки.

Тої юності, що на коні
Не боялась ні чорта, ні бога
І по Леніну а чесній борні
Прокладала до правди дорогу.

Будувала сміряний світ,
Світ по-доброму, чесно упертих.
Подолала і Ладоги лід,
Народилась без права умерти.

Йде вперед по дорозі батьків,
Сили є — на століття, на роки.
Із заятиги жовтневих років
Комсомольська одважна епоха.

Комсомол у моєму житті —
Нездоланне жадання атаки.
Як трапляється що на путі,
Я їду на пораду до Павки.

У серйозності юних очей
Від страждання немає і хмарки,
Бо атнуло безсоння ночей
У сталевій напрузі Боярки.

Що там болі! Ну що темнота,
Коли серце у завтрашнє рветься!
Комсомолу основа проста:
В боротьбі загартоване серце.

За майбутнє у спільній борні
І в бою наодинці з собою
Комсомол помагає мені
Керувати своєю судьбою.

Хай не завжди усе до паду,
Та характер крицевої варки!
Свої труднощі я почладу
У горнило Боярки.

Леонід ДМИТРИШИН.

с. Данилова Балка
Ульяновського району.

Кажуть, що незамінних людей не буває. Але, що ти робив би без свого вожатого?

На цьому знімку — Валентина Ковальська, старша піонервожата табору «Юність». Уже третє літо підтримує на чолі колективу Валентина Вікторівна. Пропадає зі своїми вихованцями з десятиріччя № 34 м. Кіровограда (юна — вихова-

тельська група подовженого дня) і надіває піонерську пілотку та червений галетук.

Чуйною і вимогливою, ласкавою і серйозною — такою знає і любить її літвора. Вона нікому не скаже: «Почекай, мені ніколи...» Вона навчить провести збір, випустити стіпінку, з нею цікаво крокувати маршрутами Всесоюзного піонерського маршруту...

ЗА ПУТІВКОЮ РАЙКОМУ

І якби будь-кого з хлопчиків чи дівчаток, що відпочивають у таборі, спитали: «Яким, на вашу думку, повинен бути справжній вожатий?», вони, не задумуючись, відповіли б: «Таким, як наша Валентина Вікторівна».

Звичайно, заслужити такий авторитет у своїх юних вихованців не легко. До цього потрібно бути не тільки вожатим піонерів, а й добрим порадиником, щирим товаришем і другом. Саме ці речі притаманні для Валентини Ковальської.

Фото В. ГРИБА.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

ВЧАТЬСЯ У БУВАЛОГО КАПІТАНА

Тридцять років тому Микола Іваненко аперше ступив на палубу річкового пароплава «Поліна Осипенко». Беручий до роботи, він чистив до блиску палубу, вахтовий дзвін, звичає фарватер Дніпра.

Кмітливий, наполегливий матрос, який старався осягти всі «секрети» судноводіння, призначили рульовим на буксирний пароплав «Кишинів».

Згодом Іваненко закінчив школу командного складу. Отримавши диплом другого помічника капітана, він плавав на пароплавах «Войков», «Суворовець», «Сергій Лазо». Закінчивши другу школу командного складу, що в Дніпропетровську, став капітаном пасажирських

теплоходів ПТ-122, «Суворий».

Досвідчений водник, Микола Кирилович Іваненко прищеплює любов до моря юнакам, які захоплюються водномоторним спортом. Ось уже протягом десяти років він викладає судноводіння на курсах судноводіїв, що діють при Світловодському спортивно-технічному клубі ДТСАФ. Його вихованці дістають добрі теоретичні знання і набувають практичних навиків. Нещодавно відбувся черговий випуск судноводіїв. Відмінні знання здобули допризовники Сергій Шумейко, Юрій Дротик, їхні ровесники.

Більше тисячі випускників курсів судноводіїв курсують на власних човнах водними трасами рідної Вітчизни, здійснюючи захоплюючі подорожі. Чимало вихованців аэтерана, змінивши цивільний одяг на морську форму, стали відмінниками бойової і політичної підготовки, класними спеціалістами. У своїх листах вони дякують Миколі Кириловичу за науку, за те, що він прищепив їм любов до моря.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ.

ДОДОМУ — З НОВИМ РЕКОРДОМ

здобула «срібло» у підборстві — 3174 очка. Другим призером цього турніру став Василь Шило (Олександрія) — на стомістрівці він показав результат 11,3 секунди.

Хочеться підкреслити, що Геннадій Храпко встановив новий рекорд області серед школярів.

В. ДУБИНЕНКО,
заступник голови обласної ради «Колос».

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 30395.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36,

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-33; фотолабораторія — 2-56-85; нічна редакція — 2-03-33.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.